

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118363158
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6118363158.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Myrent, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, IČO: 51 489 546, právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o. so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom: Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00 585 441, právne zastúpená: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom: Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 60,- EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 27C/87/2019-92 zo dňa 15. júla 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 60,- EUR s príslušenstvom. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 18.07.2018 došlo k poškodeniu osobného motorového vozidla zn. Hyundai i20, EVČ: ZA-241GM, ktorého vlastníčkou je poškodená pani A. N. (ďalej len „poškodená“), prevádzkou osobného motorového vozidla zn. Ford Focus, EVČ: ZA-459FB, ktoré bolo poistené u žalovaného. Dňa 06.08.2018 uzatvorila poškodená ako nájomca so žalobcom ako prenajímateľom zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 51/2018, v zmysle ktorej bol dohodnutý prenájom osobného motorového vozidla zn. Peugeot 208, EVČ: ZA-598HJ. Po ukončení doby trvania nájmu žalobca faktúrou č. 2018048 zo dňa 10.08.2018 vyfakturoval poškodenej sumu 225,- EUR za obdobie od 06.08.2018 do 10.08.2018, t.j. 5 dní, pričom výška denného nájomného bola 39,- EUR. Následne dňa 10.08.2018 bola medzi žalobcom a poškodenu uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávky, pričom zmluvné strany sa dohodli na vzájomnom započítaní pohľadávok, a to nároku žalobcu na úhradu nájomného za motorové vozidlo a nároku úhrady odplaty za postúpenie pohľadávky. Žalovaný namietal, že poškodená bola nútená používať náhradné vozidlo, a že nemala k dispozícii iné motorové vozidlo, teda že nájom alebo nevyhnutný. Tiež namietal, že výška denného nájomného 39,- EUR je neprimeraná a poskytol plnenie len v sume 33,- EUR denného nájomného a nesúhlasil ani so zaplatením jednorazového poplatku 30,- EUR. Žalovaný poskytol žalobcovi plnenie vo výške 165,- EUR. Poškodená nemala inú možnosť, len počas piatich dní, keď bolo jej osobné motorové vozidlo v autoservise, užívať iné motorové vozidlo, pretože nájom bol nevyhnutný. Zmluva o prenájme motorového vozidla teda bola opodstatnená. Žalovaný ďalej sám uznal, že doba piatich dní je doba primeraná, počas ktorej poškodená užívala motorové vozidlo na základe zmluvy o nájme č.51/2018, ktorú uzatvorila so žalobcom. Z predložených listín mal za preukázané, že suma denného nájmu vo výške 39,- EUR je primeraná a zodpovedá priemerným cenám podľa priloženého cenníka. Žalovaný nepredložil nijaký dôkaz, na základe ktorého by mala byť ním určená suma 33,-

EUR preukázaná a dôkazné bremeno v tejto veci neuniesol. Jednorazový poplatok vo výške 30,- EUR považoval za primeraný. Žalovaného preto zaviazal na zaplatenie 60,- EUR ako rozdiel medzi sumou 225,- EUR za prenájom motorového vozidla a poskytnutým poistným plnením vo výške 165,- EUR a zároveň mu uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť aj úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 1,2 OZ. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, kedy nárok na náhradu trov konania priznal žalobcovi ako strane procesne úspešnej v konaní.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že rozsudok súdu prvej inštancie nie je riadne odôvodnený, a že žalobca v súdnom konaní aktívne vecne legitimovaný nebol. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že poškodená mala voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre a z tohto dôvodu táto bola zároveň dlžníkom žalobcu. V zmysle 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, k úhrade faktúry preto nemohlo dôjsť na základe vzájomného zápočtu zrealizovaného v predloženej zmluve o postúpení. Prejav vôle účastníkov Zmluvy najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (podľa jeho názoru neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodenej a žalobcu. Ak teda poškodená nebola majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohla túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenej na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Zmluvu o postúpení pohľadávky je potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za nesprávny, nezákonný a arbitrárny, je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí vo svojej podstate aj samotnou nepreskúmateľnosťou. Nesúhlasil so zaplatením úroku z omeškania zo žalovanej pohľadávky. V tejto súvislosti poukázal na závery rozhodnutia NS SR zo dňa 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017, v zmysle ktorého peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. (ďalej len „zákon o PZP“) je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) zákona o PZP. Žalobcovi priznané úroky z omeškania sú teda v rozpore s ustálenou judikatúrou. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by akokoľvek mohli spochybniť správnosť skutkových zistení a právnych záverov súdu prvej inštancie. Za porušenie základného práva garantovaného v čl. 46 Ústavy SR v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd prvej inštancie neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa. Platná zmluva o postúpení a za následok zmenu v osobe veriteľa, keď nový veriteľ nadobúda nielen postupovanú pohľadávku, ale spolu s ňou tiež aktívnu vecnú legitímáciu na jej uplatnenie na súde a na úplný výkon. K postúpeniu budúcej pohľadávky, ktorú mala pôvodne poškodená voči žalovanému a k započítaniu vzájomných pohľadávok medzi poškodenej a žalobcom sa v celom rozsahu odvolal na svoje predchádzajúce vyjadrenie. Argumentáciu žalovaného považuje za zmätočnú a zavádzajúcu. Žalobca a poškodená uzatvorili súčasne s postúpením pohľadávky dohodu o vzájomnom započítaní týchto dvoch pohľadávok, teda k momentu uzavretia dvoch zmlúv dochádza podľa prejavenej a súhlasnej vôle zmluvných strán k stretu pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za motorové vozidlo voči poškodenej a pohľadávky poškodenej voči žalobcovi na zaplatenie odmeny za postúpenie budúcej pohľadávky, ktorým momentom sa zároveň mení charakter pohľadávky na existujúcu v konkrétnej sume a konkrétnej výške. To znamená, že účastníci zmluvy o prenájme vozidla sa dohodli, že nájomca svoj záväzok zaplatiť nájomne a prenajímateľ svoj záväzok zaplatiť cenu za postúpenú budúcu pohľadávku vysporiadajú započítaním, aby sa tak predišlo dvojitému plneniu s negatívnym dopadom na postavenie poškodenej, ktorá by si musela najskôr zaplatiť nájomné a následne po zinkasovaní ceny za postúpenie pohľadávky túto postúpiť prenajímateľovi ako postupníkovi. Uvedený postup pri vzájomnom vysporiadaní nárokov súvisiacich s prenájomom vozidla negatívne zasahuje do majetkových práv poškodenej a je popretím inštitútu a funkcie náhrady škody, ktorou je minimalizovať a reparovať vplyv škodovej udalosti v majetkovej sfére poškodenej. Zákon takúto formu splnenia záväzku pripúšťa a rovnako judikatúra i odborná prax tento právny úkon považuje za ekvivalent plnenia. K otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v obdobných skutkových okolnostiach poukázal na rôzne rozsudky všeobecných súdov, napríklad rozsudky Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/300/2018, 8Co/132/2019, 14Cob/55/2019 a ďalšie. Odvolací dôvod v súvislosti s priznaním úroku z omeškania považuje za nedôvodný. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

4. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) stranou sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu,

proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov podľa § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že s odvolacími dôvodmi žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z titulu námietky k zmluve o postúpení pohľadávky sa nestotožňuje. Vyplýva to nielen zo samotného správania sa žalovaného, ktorý časť poistného plnenia zaplatil žalobcovi, ale aj zo samotného obsahu a zmyslu nároku poistného plnenia. Odvolací súd sa nestotožňuje s námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tom, že poškodená nebola majiteľom pohľadávky a ani v tom, že by neexistoval predmet postúpenia, keď podľa žalovaného predmetom mala byť pohľadávka poškodenej, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenej ako dlžníkovi. Odvolací súd k nerelevantnosti tohto odvolacieho dôvodu žalovaného upriamuje pozornosť na Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 10.08.2018, uzavretú medzi žalobcom a poškodenu. Predmetom zmluvy o postúpení bola pohľadávka poškodenej voči žalovanému z titulu poistného plnenia, súčasťou ktorej uplatnenej pohľadávky, ktorá sa stala predmetom postúpenia, bol nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, ktorá sa stala dňa 18.07.2018 na vozidle zn. Hyundai i20, EVČ: ZA-241GM. Predmetom postúpenia preto bola pohľadávka poškodenej voči žalovanému, a to pohľadávka z poistného plnenia, ktorá sa skladá aj z nákladov na nájom náhradného motorového vozidla, inými slovami ide o nárok poškodenej voči žalovanému ako poisťovní, t.j. predmetom postúpenia bola pohľadávka, čo zodpovedá ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predmet postúpenia je vyjadrený zmluvnými stranami Zmluvy o postúpení pohľadávky v článku 1. To, že predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 10.08.2018 bola pohľadávka poistného plnenia, t.j. pohľadávka poškodenej voči žalovanému, vyjadril v podstate aj sám žalovaný, ak v liste zo dňa 22.08.2018 (č.l. 36 spisu) v Oznámení o poistnom plnení kvalifikuje túto poškodenou postúpenú pohľadávku ako pohľadávku poistného plnenia, pozostávajúcu z nákladov nájomného za zapožičanie náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného vozidla poistnou udalosťou. Nemožno sa preto stotožniť s argumentáciou žalovaného v tom, že by poškodená nepostupovala pohľadávku ktorú mala, prípadne že by predmetom postúpenia bol záväzok poškodenej na zaplatenie nájmu žalobcovi z titulu užívania náhradného vozidla počas doby opravy poškodeného motorového vozidla. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bol nárok - pohľadávka z titulu poistnej udalosti, ktorý nárok v podstate žalovaný aj čiastočne plnil a tým potvrdil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Predmetom postúpenia bola pohľadávka na poistnom plnení pozostávajúca z nákladov nájmu za užívanie náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného motorového vozidla, kedy vo vzťahu k tejto postupovanej pohľadávke poškodeným dlžníkom bol žalovaný. Súd prvej inštancie správne skonštatoval v odseku 8. svojho odôvodnenia, že ak k úhrade nájomného poškodenou voči žalobcovi došlo formou započítania, (čo poznamenáva odvolací súd je jeden zo spôsobov zániku záväzku, resp. spôsob úhrady), tým vznik a existencia škody bola preukázaná, ak sa zmluvné strany Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 10.08.2018 dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodenej na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo navzájom započítavajú. Dlžníkom z nároku na poistné plnenie nebola poškodená, tak ako to tvrdil žalovaný v odvolaní, keďže vo vzťahu k tomuto nároku na poistné plnenie, ktorý bol predmetom zmluvy o postúpení, dlžníkom je žalovaný, ktorá pohľadávka nároku na poistné plnenie, ak sa stala predmetom zmluvy o postúpení, tak nie je možné konštatovať neexistujúci predmet postúpenia, ale to, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 10.08.2018 mala spôsobilý predmet postúpenia a ide o platný právny úkon.

6. Odvolací súd v zhrňujúcich záveroch dodáva, že z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodenu vyplynulo, že predmetom postúpenia bol nárok poškodenej voči poisťovní, súčasťou ktorého nároku na poistné plnenie bola náhrada nákladov za prenájom vozidla, ktorý poistný nárok poškodenej bol postúpený na žalobcu. Poškodený bol veriteľom, pretože mal pohľadávku voči poisťovní z titulu poistnej udalosti, a to v náhrade nákladov za prenájom vozidla, ktorú postúpil žalobcovi, a preto nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že by Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 10.08.2018 bola neplatná, resp. že by odporovala ust. § 524 a nasl. ustanovenia Občianskeho zákonníka v tom, že by predmetom postúpenia mal byť dlh poškodenej voči žalobcovi z titulu nájmu náhradného vozidla. Nie je na mieste odvolací argument žalovaného, že predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 10.08.2018 bolo postúpenie nie pohľadávky, ale záväzku poškodenej, ktorá podľa faktúry vystavenej žalobcom predstavuje práve pohľadávku žalobcu, pretože zvyrazňuje odvolací súd to, že predmetom postúpenia bola pohľadávka poškodeného na poistné plnenie a túto postupovanú

pohľadávku nemožno zamieňať so záväzkom poškodeného, ktorý vznikol zo samostatného zmluvného vzťahu v súvislosti s nájomom náhradného motorového vozidla.

7. Odvolací súd vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie vyhodnotil nárok z omeškania za dôvodný ako to uviedol súd prvej inštancie v bode 31 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Konanie na súde prvej inštancie a na odvolacom súde tvorí. Z daného faktu vychádza tak Európsky súd pre ľudské práva, ako aj Ústavný súd SR pri zaujímaní stanoviska, či postupom súdu v konkrétnej veci došlo k odňatiu možnosti účastníkovi konať pred/bolo mu odopreté právo na súdnu ochranu. Inými slovami, odvolací súd je oprávnený korigovať určité nedôslednosti v postupe a v rozhodnutí súdu prvej inštancie bez toho, aby prvoinštančné rozhodnutie muselo byť zrušené. Uvedené zodpovedá aj právnej konštrukcii civilného sporového odvolacieho konania, ktoré nie je budované na kasačnom princípe (na rozdiel od správneho súdnictva). V tejto súvislosti sa nemožno stotožniť s argumentáciou žalovaného v odvolaní, ktorá nezodpovedá výkladovým pravidlám právnych noriem.

8. V zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

9. V zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

10. V zmysle § 11 ods. 8 zákona o PZP, Ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu

11. Z dokazovanie vykonaného súdom prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že žalovaný oznámil žalobcovi, že šetrenie poistnej udalosti ukončil dňom 21.08.2018. Od nasledujúceho dňa, t.j. od 22.08.2018, začala žalovanému plynúť 15-dňová lehota na plnenie v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP, ktorá uplynula dňa 06.09.2018.

12. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že ukončenie prešetrovania žalovaného, vykonane v lehote stanovenej v § 11 ods. 6 zákona o PZP, ho nezbaňuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v § 11 ods. 7 citovaného zákona na uplynutie 15 dní odo dňa skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. V danom prípade, keď si žalobca ako právny nástupca poškodenej priamo uplatnil právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP proti poisťovni, nie je namieste aplikovať ustanovenie § 11 ods. 7 tohto zákona po spojkke alebo (t.j. druhá časť predmetného ustanovenia), pretože v tomto prípade je poisťovňa stranou sporu, a nie je dôvod jej preto doručovať ešte následné právoplatné rozhodnutie o výške náhrady škody. Uvedené platí pre prípady, ak by poisťovňa nebola stranou sporu a povinnosť plniť by jej vyplývala z právneho vzťahu k poistníkovi, ktorý bol stranou sporu.

13. Nemožno sa stotožniť s takým výkladom ustanovení zákona o PZP, že oznámením o poistnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa krátila plnenie uplatnené právny nástupcom poškodenej, žalovaný splnil podmienky v zmysle § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP a v zmysle § 11 ods. 7 citovaného zákona mu vzniká omeškanie s plnením priznaným v rozsahu skráteného plnenia až doručením právoplatného rozhodnutia súdu. Otázka splatnosti poistného plnenia je upravená v § 11 ods. 7 zákona o PZP. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného,

prípadne jeho právneho nástupcu (aktuálne žalobcu) popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 OZ. Ustanovenie § 11 ods. 8 vyššie citovaného zákona upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 citovaného zákona o PZP, t.j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 OZ. Výklad v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. zo strany jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu ustanovení zákona o PZP. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase,. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru odvolacieho súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného (a tým pádom) neúplného plnenia dostane do omeškania. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd vo svojom rozhodnutí odklonil od právneho názoru Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 a navyše rozhodovacia prax dovolacieho súdu nie je jednotná. Opačné stanovisko zaujal dovolací súd v rozsudku sp. zn. 5Obo/19/2009 zo dňa 25.03.2009. Odvolací súd nemá vedomosť, že by v uvedenej otázke bolo prijaté zjednocujúce stanovisko.

14. Nakoľko lehota na plnenie v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP žalovanému uplynula dňa 06.09.2018, počiatok jeho omeškania so zaplatením žalovanej istiny nastal dňa 07.09.2018, od ktorého dátumu žalobcovi vznikol zákonný nárok na úroky z omeškania. Keďže úroky z omeškania neboli dohodnuté, prislúchali žalobcovi úroky zákonné, v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

15. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, keďže súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu správne dospel k záveru, že žalobca v spore je aktívne vecne legitimovaný a nárok uplatnený žalobou je dôvodný, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 1 CSP).

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)